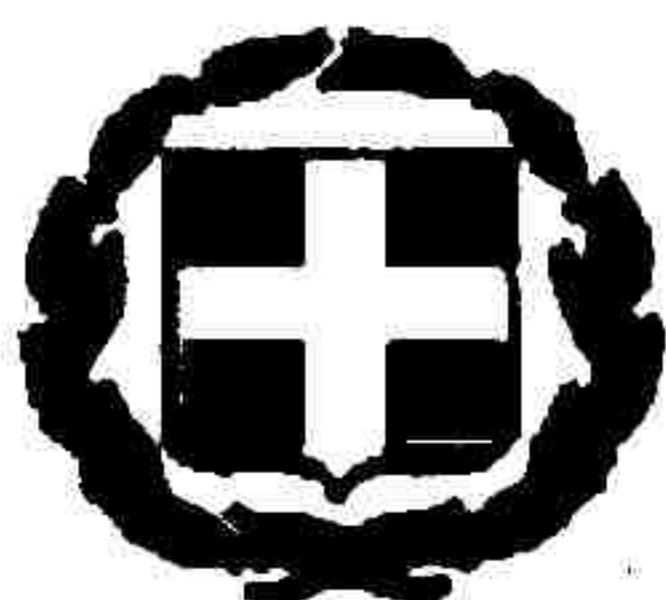

2 ΔΕΙΛ. 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
«ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ»

Αθήνα, 1 Δεκεμβρίου 2010
Α.Π. : 585

ΠΡΟΣ:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

- Γρ. Υπουργού Οικονομικών
κ. Παπακωνσταντίνου
- Βουλευτή κ. Κ. Βελόπουλο

Θέμα: Απάντηση στην ερώτηση με αρ. πρωτ. 2721/13-09-2010 του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου

Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ. 2721/13-09-2010 του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου σχετικά με την κατάταξη της Ελλάδας στην Ετήσια Έκθεση του World Economic Forum για το έτος 2010, θα θέλαμε να αναφέρουμε τα εξής:

Η διαπιστωμένη σύμφωνα με την ανωτέρω έκθεση χαμηλή ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας αποτελεί μια από τις αιτίες της παρούσης περιδίνισης στην οποία βρίσκεται η χώρα μας. Για την πληρότητα, όμως, της αποτίμησης των αναφερομένων στη συγκεκριμένη έκθεση, θα πρέπει να επισημανθεί ότι, παρ' όλο που οι τα στοιχεία των διεθνών εκθέσεων ανταγωνιστικότητας αποτελούν σημαντική πηγή πληροφόρησης και σύγκρισης μίας χώρας σε σχέση με άλλες, εν τούτοις οφείλουμε να λάβουμε υπόψη τη διαφορετική οπτική, με την οποία είναι γραμμένα τα εν λόγω κείμενα, καθώς και το γεγονός ότι συχνά επιχειρούν να αξιολογήσουν την επίτευξη στόχων αρκετά «στενότερων» από αυτούς που περικλείει η έννοια της ανταγωνιστικότητας στην ολότητά της.

Η βαθμολογία, τόσο στην έκθεση του WEF, όσο και σε κάποιες αντίστοιχες εκθέσεις άλλων οργανισμών, διαμορφώνεται όχι μόνο από κατ' εξοχήν αντικειμενικά στοιχεία (π.χ. χρόνος ίδρυσης επιχειρήσεων), αλλά και από μία εκτεταμένη βάση

στατιστικών δεδομένων (εθνικολογιστικών μεγεθών, ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών, κλπ), η οποία όμως συμπληρώνεται από τις απαντήσεις ενός μεγάλου αριθμού στελεχών επιχειρήσεων σε συγκεκριμένα ερωτηματολόγια (Διαδικασία Executive Opinion Survey). Εξ' αιτίας της δεύτερης αυτής παραμέτρου, υπεισέρχεται στην Έκθεση ένας σημαντικός βαθμός υποκειμενισμού, τον οποίον ο αναγνώστης της δεν θα πρέπει να παραβλέπει.

Σημειώνουμε, επίσης, ότι εκθέσεις αυτού του είδους προβαίνουν σε συγκρίσεις χωρών, ανόμοιων, ως προς το στάδιο ανάπτυξης, στο οποίο βρίσκονται, γεγονός που παραδέχεται και η συγκεκριμένη έκθεση του WEF, μέσω του επισυναπτόμενου Πίνακα (3) της σελίδας 11 (παρατίθεται στο τέλος). Υπογραμμίζουμε συναφώς ότι υπάρχουν χώρες, κάποιες εκ των οποίων μνημονεύονται και στην ερώτηση, οι οποίες εμφανίζουν ένα πολύ έως πάρα πολύ «χαλαρό» θεσμικό πλαίσιο σε θέματα αδειοδοτήσεων, περιβαλλοντικών όρων, ευελιξίας αγοράς εργασίας, προστασίας του κοινωνικού κράτους, δημοκρατικών θεσμών κ.α.. Αποτέλεσμα αυτού είναι να αξιολογούνται από μερίδα επενδυτών ως «ευνοϊκός προορισμός για επενδύσεις», και κατ' επέκταση να αποσπούν και ευνοϊκότερες «βαθμολογίες» στον συγκεκριμένο τομέα, γεγονός που επηρεάζει σημαντικά και την συνολική κατάταξη. Δεν αποτελούν, όμως, και δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν το επιθυμητό για τη χώρα μας μοντέλο ανταγωνιστικότητας.

Στις αδυναμίες της συγκεκριμένης έκθεσης εντάσσονται και οι «παρενέργειες» που προκύπτουν από την προσπάθεια του WEF για ενίσχυση της εμπειρικής τεκμηρίωσης των δεικτών του. Η εν λόγω προσπάθεια έχει ως αποτέλεσμα, όμως, τις συνεχείς μεταβολές του τρόπου κατάρτισης των υπό εξέταση δεικτών, γεγονός που με τη σειρά του έχει οδηγήσει σε ένα πληθωρισμό δεικτών χαμηλής συγκρισιμότητας που δυσχεραίνουν τη συγκριτική αξιολόγηση των κατατάξεων που δημοσιεύει ο οργανισμός σε κάθε έκθεση. Δεν θα ήταν υπερβολή να σημειώσουμε, ότι τα τελευταία χρόνια σχεδόν κανένας από τους δείκτες που δημοσίευσε το WEF, δεν ήταν συγκρίσιμος με τα στοιχεία της προηγούμενης έκθεσης.

Τέλος, πρέπει να επισημάνουμε ότι, σύμφωνα και με τους δείκτες που εξετάζει η έκθεση, το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας δεν εξαντλείται και δεν θα πρέπει να εξαντλείται μόνο στις δημόσιες πολιτικές, ως μέρος του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, αλλά αφορά έντονα και τις επιχειρήσεις, πολλές εκ των οποίων εμφανίζουν συστημικές αδυναμίες στην ποιότητα της διοίκησης, την καινοτομία, την εταιρική διακυβέρνηση, τις ηθικές πρακτικές κλπ – γεγονός που προκύπτει και από τις δυσμενείς αξιολογήσεις των ιδίων των στελεχών επιχειρήσεων για τα ζητήματα αυτά.

2. Η Κυβέρνηση συνολικά και το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας καταβάλλουν εργώδεις προσπάθειες για την ανάκαμψη της Ελληνικής Οικονομίας και της Ανταγωνιστικότητας της χώρας ειδικότερα.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε σειρά νομοθετικών και θεσμικών πρωτοβουλιών προς την κατεύθυνση αυτή:

- 1) Απλοποίηση και επιτάχυνση του ΕΣΠΑ, με αποτέλεσμα τον τριπλασιασμό της απορροφητικότητας μέσα σε ένα χρόνο.

- 2) Εισαγωγή νέων χρηματοδοτικών εργαλείων και δημιουργία του Ελληνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης (ΕΤΕΑΝ), στο οποίο περιέρχεται διευρυμένο το αντικείμενο του ΤΕΜΠΜΕ. Στόχος η κινητοποίηση 2 δις ευρώ από το ΕΣΠΑ την περίοδο 2010-2011, τα οποία θα ανατροφοδοτήσουν τις επιχειρήσεις, θα δημιουργήσουν προϋποθέσεις για ρευστότητα και θα επενδυθούν σε βιώσιμα επενδυτικά σχέδια
- 3) Ενίσχυση της εξωστρέφειας της χώρας και προβολή των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της. Στο πλαίσιο αυτό έχει ενισχυθεί η συνεργασία με τους εξαγωγικούς φορείς της χώρας και δρομολογούνται κοινές δράσεις.
- 4) Δημιουργία του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, υπογραφή Συμβολαίου Στήριξης των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων ύψους 9.1 δισεκ. ευρώ και υπογραφή μνημονίου συνεργασίας με τις Τράπεζες, ώστε η αποδέσμευση των εγγυήσεων να συνδέεται με την παροχή ρευστότητας στην αγορά.
- 5) Κατάρτιση και προώθηση νέου Αναπτυξιακού Νόμου, ο οποίος θα ανταποκρίνεται πλήρως στις ανάγκες της Αγοράς μεσούσης της παρούσης κρίσεως.
- 6) Ενεργοποίηση του Ταμείου JEREMIE και ενίσχυσή του με επιπλέον 150 εκατ. Ευρώ, προκειμένου να χρηματοδοτηθούν δράσεις και ψηφιακής σύγκλισης και αναβάθμισης της ψηφιακής επιχειρηματικότητας.
- 7) Απλοποίηση διαδικασιών σύστασης επιχειρήσεων, με την ψήφιση νόμου, με τον οποίο μειώνονται σε 1 βήμα και 1 ημέρα, από 15 βήματα και 35 ημέρες, που ισχύαν μέχρι πρότινος, τα στάδια και ο χρόνος αντίστοιχα της διαδικασίας σύστασης επιχειρήσεων. Θέσπιση της υπηρεσίας μιας στάσης (one stop shop) για τις επιχειρήσεις ενώ, ως επόμενο βήμα, σχεδιάζεται η ριζική απλοποίηση του θεσμικού πλαισίου που διέπει τις διαδικασίες αδειοδότησης και λειτουργίας των επιχειρήσεων. Επίσης ανασχεδιάζεται το σύνολο των απαιτούμενων δικαιολογητικών, μελετών, και επιμέρους αδειών που απαιτούνται για την αδειοδότηση με στόχο να μειωθούν οι περιττές και χρονοβόρες διαδικασίες και να συντμηθεί δραστικά το απαιτούμενο χρονικό διαστημα.
- 8) Επανασχεδιασμός των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ).
- 9) Θέσπιση της διαδικασίας fast track για την επιτάχυνση μεγάλων στρατηγικών επενδύσεων, οι οποίες έχουν μία θετική και πολλαπλασιαστική επίδραση στο ΑΕΠ της χώρας μας.
- 10) Ψήφιση Νόμου για την επιτάχυνση της ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας
- 11) Επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών των νέων μέχρι 25 ετών και της κάλυψης μέρους του μισθού τους από τον ΟΑΕΔ.
- 12) Απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων, αρχής γενομένης από την απελευθέρωση των Οδικών Εμπορευματικών Μεταφορών
- 13) Σταθερό φορολογικό περιβάλλον - απλοποίηση του φορολογικού συστήματος μέσω της κατάργησης του κώδικα βιβλίων και στοιχείων με την ενσωμάτωσή των βασικών διατάξεών του στη φορολογική νομοθεσία.

- 14) «Διαύγεια» - υποχρεωτική ανάρτηση όλων των αποφάσεων των κυβερνητικών, διοικητικών και αυτοδιοικητικών οργάνων στο διαδίκτυο για διευκόλυνση της πρόσβασης σε αυτές.
- 15) Καλλικράτης- Αποκέντρωση εξουσιών, περιορισμός λειτουργικών δαπανών και ορθολογική αξιοποίηση υπαρχόντων πόρων.
- 16) Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση
- 17) Δημοσιονομική εξυγίανση
- 18) Αποκρατικοποιήσεις
- 19) Συγχωνεύσεις και καταργήσεις φορέων του Δημοσίου
- 20) Άρση του καμποτάζ στην κρουαζιέρα

Τα προβλήματα της ελληνικής ανταγωνιστικότητας δεν μπορούν εύκολα να απομονωθούν σε επιμέρους τομείς, αλλά διατρέχουν ένα ευρύτατο φάσμα της οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας της χώρας. Μια ανταγωνιστική Ελλάδα οφείλει να αναβαθμίσει τις επιδόσεις της σε όλα σχεδόν τα επίπεδα της πυραμίδας της ανταγωνιστικότητας και η συνεχής κινητοποίηση πόρων και δυνάμεων προς αυτή την κατεύθυνση συνιστά μονόδρομο.

Προς αυτήν την κατεύθυνση εργάζεται ήδη τόσο η σύνολη Κυβέρνηση, όσο και το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί, καθώς και με εκείνα που δρομολογούνται, μας επιτρέπει να αισιοδοξούμε πως υπάρχει διέξοδος και ελπίδα για τις Ελληνίδες και του Έλληνες.

Προς διευκόλυνση οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου, παραθέτουμε τον Πίνακα της έκθεσης ο οποίος δείχνει την ομαδοποίηση των χωρών σε διαφορετικές κατηγορίες.

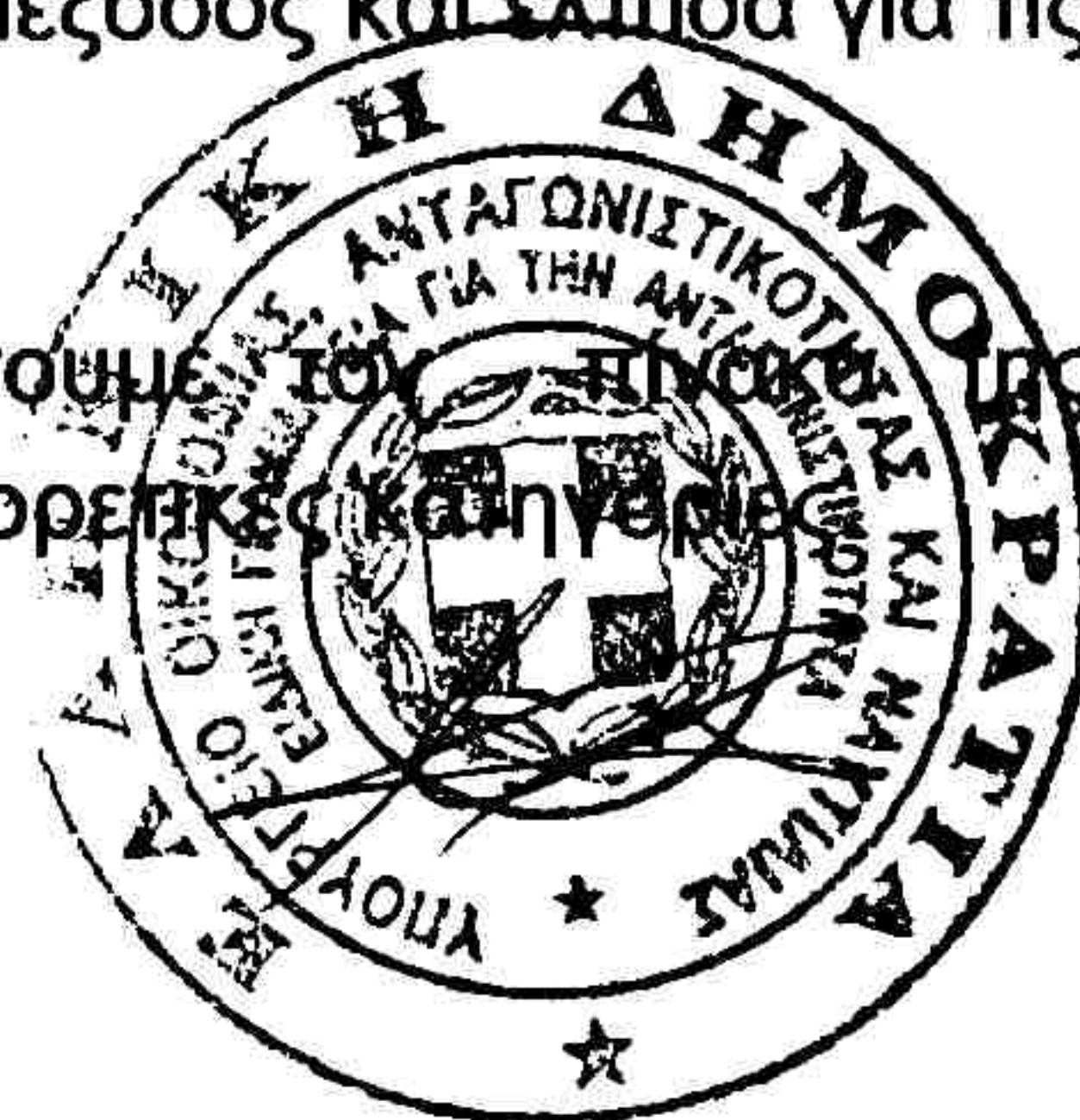

Table 3: List of countries/economies at each stage of development

Stage 1	Transition from 1 to 2	Stage 2	Transition from 2 to 3	Stage 3
Bangladesh	Algeria	Albania	Bahrain	Australia
Benin	Angola	Argentina	Barbados	Austria
Bolivia	Armenia	Bosnia and Herzegovina	Chile	Belgium
Burkina Faso	Azerbaijan	Brazil	Croatia	Canada
Burundi	Botswana	Bulgaria	Estonia	Cyprus
Cambodia	Brunei Darussalam	Cape Verde	Hungary	Czech Republic
Cameroon	Egypt	China	Latvia	Denmark
Chad	Georgia	Colombia	Lithuania	Finland
Côte d'Ivoire	Ghana	Costa Rica	Oman	France
Ethiopia	Guinea	Dominican Republic	Poland	Germany
Gambia, The	Indonesia	Ecuador	Porto Rico	Greece
Ghana	Iran, Islamic Rep.	El Salvador	Slovak Republic	Hong Kong SAR
Honduras	Jamaica	Jordan	Taiwan, China	Iceland
India	Kazakhstan	Lebanon	Trinidad and Tobago	Ireland
Kenya	Kuwait	Macedonia, FYR	Uruguay	Israel
Kyrgyz Republic	Libya	Malaysia		Italy
Laos	Morocco	Maldives		Japan
Madagascar	Paraguay	Mexico		Korea, Rep.
Mali	Qatar	Montenegro		Luxembourg
Mauritania	Saudi Arabia	Namibia		Malta
Moldova	Sri Lanka	Panama		Netherlands
Mongolia	Swaziland	Paru		New Zealand
Mozambique	Syria	Romania		Norway
Nepal	Turkmenistan	Russian Federation		Portugal
Nicaragua		Serbia		Singapore
Nigeria		South Africa		Slovenia
Pakistan		Thailand		Spain
Philippines		Turkey		Sweden
Rwanda				Switzerland
Senegal				United Arab Emirates
Tajikistan				United Kingdom
Tanzania				United States
Timor-Leste				
Togo				
Vietnam				
Zambia				
Zimbabwe				

1.1: The Global Competitiveness Index 2010–2011

Ο Υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης
και Ανταγωνιστικότητας

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Μαργαρίτης Χρυσόχοϊδης